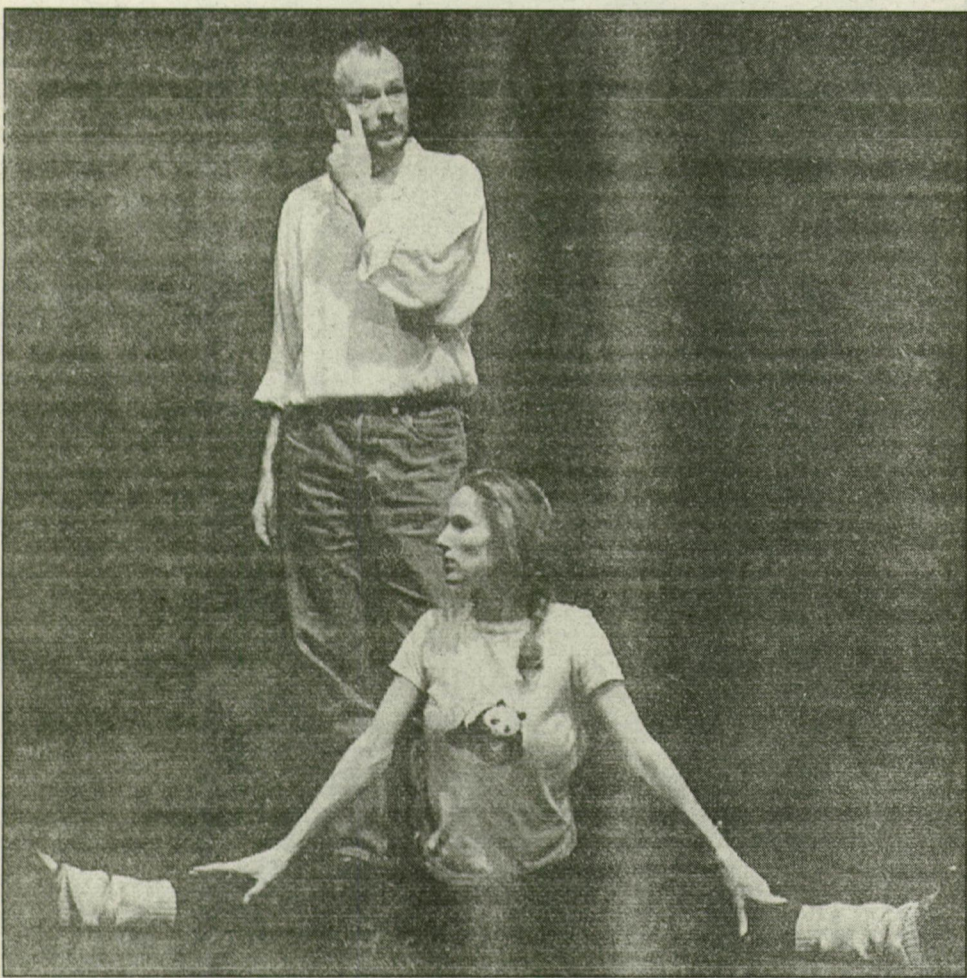

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

Próbakép – meditációval

Szalonspicc

A Stúdiobalett bemutatója

Szalonspicc. Képzeljünk el egy összeszokott társaságot abban a bizonyos állapotban, amikor megengedheti magának a lazább tartást. Amikor senki sem feszés, nem feszült, nem gátlásos. Hanem oldott, nyitott, szókimondó. A derűsebb felét látja a világnak, s ama másikhoz is legfőlőbb irónikus a viszonya. Amikor a megfontolásokat, a hasznosságszempontokat, a praktikumot hanyagolni lehet, s felszabadul a szellem, a képzelet, a jobbik én. Amikor nem az számít csak, ami látszik, hanem az is, ami való.

Mi tagadás, az én szememben eléggé emberies egy szalonspicces társaság.

Hogyan jön ide a szalonspicc? A *Kis női szalon* elnevezést kapta a stúdióbemutató nyitódarabja, ráadásul egy barokk szalon a színhely a záródarabban, s a balettműző – spicc – mért ne kerülne elő; de az ötlet nem teljesen önmagáért való. A hasonlóság a főtebb jellemzett (szalonspicces) légkör és magatartás, valamint a keddi stúdióelőadás hangulata és tartalma között fölfedezhető.

Miért lélegezhet szabadabban koreográfus és táncos egyaránt egy ilyen stúdióban? Mert a szónak műhelyjelentése is van; ahol nem kötelező mindenáron produkálni, viszont nincs gátja az önkifejezési kényszereknek; a kedve szerint, sok kötöttségtől mentesen dolgozhat itt mindenki, s az ilyesmi nem szokott a munka kárára válni, ellenkezőleg.

Most is, dacára, hogy az együttes iszonyú tempóban teljesíti egyéb kötelezettségeit, kellemesen szórakoztatóra sikerült az *Intim szférák* című est.

Jó volt, hogy két új koreográfia között megint láthattuk az *Egy alig használt szárítókötél visszacsatlakozásait*, azaz Juronics Tamás egyéni „visszacsatlakozásait”; hat sajátos nézőpontból rögzített képet, amelyek mindazonáltal pont olyanok, amilyeneket akármelyikünk előhívhatna – ha be lennénk rendezkedve ilyesmire, tehát ha lenne tehetségünk-merszünk előhívni

ezeket. Valahányszor újra látom, hogy mik meg nem történnek egy ilyen alig használt szárítókötél „szeme láttára”, mindig a távolságtartó, megértően ironizáló látásmód van rám leginkább hatással, amelyről sokáig azt hittem, hogy csak bölcs, öreg írók képessége. A fiatal koreográfust pedig akár hozzásegítheti, hogy „besétáljon” egy világversenyre (remélem, nem kiabálom el): ezzel a darabbal nevezett Juronics a franciaországi Bagnolet-ban rendezendő koreográfiai seregszemlére, amelyre a szegediekén kívül még 299 csoport jelentkezését fogadta el a rendezőség. Az előválogató szemléket a világ huszonegy városában rendezték a múlt héten, az egyiket Budapesten. Döntés még nincs.

Az új Juronics-darab, a *Sors-concerto* olybá tűnik, mint erőteljes stílusgyakorlat – groteszkre. Képzeljük csak el a legteljesebb barokk cikornyát és ünnepélyességet, mint közeget, amelyben – Vivaldira és Mozarttra! – abszolút illetlenül elemi érzéki erők garázdálkodnak... Kész örület, mondhatnánk álszent modorban, pedig „csak” emberek és viszonyaik itt is a téma, mint minden valamire való műalkotásban.

Boszik Yvette, az est vendégkoreográfusa Jean Genet *Cselédek* című darabját választotta „hivatkozási alapként” – egy kis hőkkentő budoártörténetbe ágyazott tánciskolázáshoz. *Fekete Hedvignek, Kovács Anitának és Zarnóczai Gizellának* nyílt módja a Kis női szalon című kompozícióban megmutatni, hogy élvonalbeli táncosokként stílusbravúrok végrehajtására bármikor készek-képesek.

Az alighanem újfent „egymás támogatásával” létrehozott stúdióesten az említettekén kívül Péntek Kata, Pataki András, Kalmár Attila, Sárközi Attila és Juronics táncolt még, felkészülten, látható kedvvel – és boldogan „könyvelték” a sikert.

S. E.

Karmesteri kurzusok és lemezfelvétel

Tavasszal *sűrű program* vár a Szegedi Szimfonikus Zenekarra, lévén *március 7-től 14-ig a fiatal karmesterek kurzusát* rendezik meg, március közepén egy angol cég *CD-felvételt készít velük*, április 26-tól május 3-ig pedig a *fiatal operakarmesterek kurzusán* Verdi Rigolettoját „gyakorolják”. Az egész program szervezője, irányítója, menedzsere *Acél Ervin*, a zenekar művészeti vezetője. Mivel ő pillanatnyilag Temesváron dirigál, ezért a részletekről a zenekari titkárt, *Szelezsán Istvánt* kérdeztük:

– A fiatal karmesterek kurzusára idáig kilenc külföldi és négy magyar karmester jelentkezett, hogy egy tapasztalt karmestertől, Acél Ervintől

tanuljanak. A kurzust ezelőtt Rómában és Assisiben rendezték meg. Ez kizárólag szimfonikus karmesteri kurzus – és nem verseny –, előre meghatározott szimfonikus művekkel. Az áprilisban induló operakarmesteri kurzuson csak Verdi Rigolettóját dirigálják a jelentkezők. Ennek május 3-án záró előadása lesz, ahol különböző karmesterek dirigálják az egyes felvonásokat. Március 19-től 27-ig a londoni, CD-lemezt gyártó Olympia névű cég lemezfelvételt készített Kabalevskij első és második szimfóniájáról. Most különös kuriózum a szocializmus zeneszerzőinek műveit megjelentetni. A két szimfónia a szocializmus győzelméről, dicsőségéről és kiteljesedéséről szól.

Tévé a statisztikák fényében

A Magyar Gallup Intézet ez év első hat hetéről *felmérést végzett a tévénél*, hogy az átalakított műsorstruktúra utáni időben melyek a legnézettebb műsorok. Ahogyan idáig is volt, a 19 és 21 óra közötti (főműsoridő) adások vitték a prímet. Érdekes, hogy a TV-Híradó *nézettsége emelkedett* a korábbi időszakhoz képest; hétfői, csütörtöki és pénteki napokon a 40 százalékot is meghaladta. Kitűnt, hogy az első hat hét hazai műsorgyártásából a Szomszédok, a Família Kft., a Szeszélyes évszakok és a Friderikuszshow tartozott az élmezőnyhöz. A külföldi produkciók közül a Dallas továbbra is legnézettebb, de A nagy titok című francia film nézettsége is 60 százalékos közelében mozgott.

A reklámok mennyiségéről, azok nézői igényéről is született felmérés a '90-es és a '91-es évre. Az mindjárt kiderült, hogy bármilyen szempontokból (iskolázottság, életkor, lakhely, nemek) vizsgálták a nézők reklám-igényét, *20-30 százalékkal emelkedett 90-ről 91-re a reklámokat sokallók száma*. Érdekes még, hogy míg '90 előtt főként az alacsonyabb iskolázottságúak, az idősek és a falusiak kedvét szegte a reklám, addig '91-re már az iskolázottak, a fiatalok és városiak körében is *nőtt az ellenérzés* a reklámok mennyisége iránt – holott ezek a rétegek jelentik a legerőteljesebb vásárlóerőt. Könnyelmű párhuzamot nem érdemes vonni a szegénység és a reklámok mennyisége között, de az bizonyos, hogy sok nézőben nem a mennyiségtől megy föl a pumpa, annál inkább attól, hogy a reklámokban számukra *elérhetetlen dolgokkal találkoznak*.

P. Sz.

Új film

Trükkös halál 2., avagy: becsap a ketchup

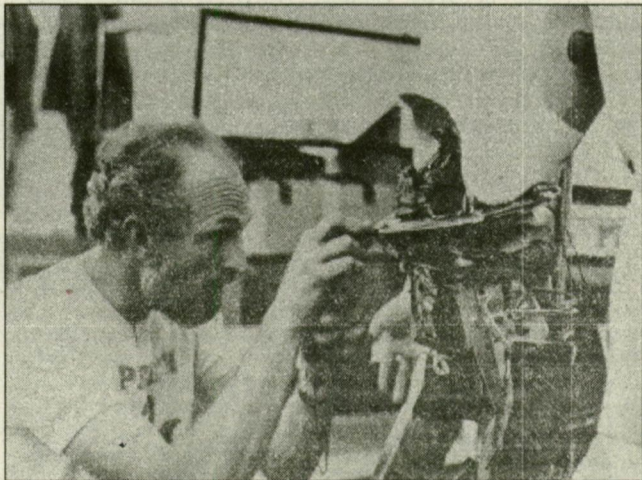
Főszereplők: Bryan Brown, Brian Dennehy, Rachel Ticotin
Látványtervező: (John) Jay Moore
Trükkök: Eric Allard
Rendezte: Richard Franklin

Ezúttal a legkevésbé sem agyrem, hogy az eredetileg F/X2 címre hallgató fimet *Trükkös halál 2.* címen hozták forgalomba. Az első rész 1986-ban készült és mintegy kilencvenmillió dollárt hozott a konyhára. Ezen persze fölbuzdultak a film készítői és megbízták *Bill Condont*, hogy egy újabb forgatókönyvvel ismét hozzák színre *Rollie Tylert*, a speciális effektusok szakértőjét. Így aztán Tyler felhagy a filmes szakmával, amit az első részben művelt, s hamar gyilkosságba is bonyolódik. Az első filmkockákon egy szőke hölgy kiszáll sportkocsijából, és miután leszakad a fél feje, átalakul távirányítású rakétává. Aztán van itt még egy különleges bohócbábu is, amely a speciális ruhát magára öltő ember mozgását tudja utánozni. Ez igazán abban a részben lesz érdekes, amikor Tylert megtámadják és nem tud másként védekezni, mint hogy a speciális ruhában bunyós mozdulatokat végezve bábuját ellenfélnek irányítja. A ketchup remekül felrobban a boltban, és mint a vér, csak finomabb. Aztán folytathatnánk a felsorolást, de hiábavaló lenne a látványtervező munkáját itt visszaadni.

Mert hát ez a film valójában a *trükkmester és a látványtervező filmje*, bedobhatják legvadabb és legjobb tudásukat. Hogy mennyire az ő filmjük, ez onna is rögvest kiderül, hogy az olyan jelenetek, amelyekben nyoma sincs a látványnak, csupán a krimifonál gombolyítását szolgálják, hát ezek a részek teljesen unalmasak. Ahol nem igaz ez a jelszó: „*A látszat csal... és néha öl is!*”, ott rá nem jöhetünk, mi célból ülünk a moziban, vagy hogy ez egyáltalán mozi lenne-e?

Mindent egybe vetve, állítólág: „*Kicsit gusztustalan, de van, aki élvezi.*”

P. Sz.

FELHÍVÁS

ebtartók részére!

Szeged Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala tájékoztatja az ebtulajdonosokat, hogy a földművelésügyi miniszter 3/1992. (II. 10.) FM rendelete értelmében A HÁROM HÓNAPOS KORT ELÉRT EBET a tartás helye szerinti polgármesteri hivatalhoz kötelesek bejelenteni.

A polgármesteri hivatal kéri az ebtulajdonosokat, hogy bejelentési kötelezettségüknek legkésőbb 1992. MÁRCIUS HÓ 30. NAPJÁIG szíveskedjenek eleget tenni.

A bejelentőlapok díjmentesen az ügyfélszolgálati irodában (Szeged, Széchenyi tér 11., földszint) munkanapokon teljes munkaidőben átvehetők.

A SZEGEDI ÁLLAMI GAZDASÁG pusztamérgesi és ásoththalmi térségében található szőlőültetvényeit rendkívül kedvező feltételek mellett

BÉRBE ADJA.

Érdeklődni: Ásoththalmon, Tóth Istvánnál, 81-501-es telefonon. Pusztamérgesen: Kiss Gábornál, 85-062-es telefonon. A központban: Lódi Györgynél, 53-410-es telefonon.

Simon Sándor és Csontos Ágnes UTAZÁSI IRODÁJA

KIRÁNDULÁS SZEGEDRŐL PÁRIZSBA, április 3–7. Részvételi díj: 8300 Ft.

Érdeklődni: Kiskunhalas, Szilády Á. u. 4. Telefon: 77/22-061, 22-021, 13–16 óra között.

Március 6-án, pénteken

A tini és a felnőtt éjszakai program sztár-vendége: SZANDI.

A tinibuli kivételes belépődíja 50 Ft (6–9 óráig). Az éjszakai programé 120 Ft (22–04-ig).